رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

العَقِيدَةُ الصَّحِيْحَةُ وَمَا يُضَادُّهَا | نرويجي | norsk

Den korrekte troslæren og det som strider mot den

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
العقيدة الصحيحة وما يضادها - نرويجي. / عبدالعزيز بن باز ؛
جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ
٤٣ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٩٣٥
ردمك: ٦-٤٤٦-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

العَقِيدَةُ الصَّحِيْحَةُ وَمَا يُضَادُّهَا

Den korrekte troslæren og det som strider mot den

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det første budskapet: Den korrekte troslæren og det som strider mot den

All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter, samt over hans familie og hans følgesvenner.

Videre:

Ettersom den korrekte troslæren er hovedprinsippet til Islam, anså jeg det som viktig å snakke om dette temaet, og å skrive og forfatte for å forklare og klargjøre det.

Det er kjent gjennom de islamske bevisene fra Koranen og Sunnah: at ord og handlinger er gyldige og akseptable kun hvis de kommer til med korrekt troslære. Men hvis troslæren er da ukorrekt, vil alt som følger med av ord og handlinger være ugyldige, akkurat som Allah, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

«...Og den som fornekter troen, hans gjerninger er sannelig forgjeves, og han vil i det hinsidige være blant taperne.» [Al-Ma'idah: 5].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾

«Sannelig ble det åpenbart til deg og til dem før deg: Hvis du setter noen andre ved siden av Allah i tilbedelsen, vil dine gjerninger bli forgjeves, og du vil sannelig være blant de tapende.»

[Az-Zumar: 65].

Versene om dette er mange. Allahs klare Bok og Hans troverdige Sendebuds ﷺ Sunnah har fastslått at den korrekte troslæren oppsummeres i seks trosartikler: troen på Allah, Hans engler, Hans bøker, Hans sendebud, Den siste dag og al-Qadr, både det gode og det onde. Disse seks trosartiklene er hovedprinsippene til den korrekte troslæren som Allahs Bok kom ned med og Hans Sendebud Muhammad ﷺ ble sendt med.

Det har kommet mange bevis for disse seks hovedprinsippene i Koranen og den autentiske Sunnah, og blant disse er for eksempel følgende:

For det første: Bevisene fra Koranen; blant dem er Allahs ord, Den Allmektige og Majestetiske:

﴿لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلۡكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

"«Fromhet består ikke i at dere vender ansiktet mot øst eller vest (i bønn). Fromhet har den som (oppriktig) tror på Allah og den Ytterste Dag, og på englene, Skriften, og Profetene...»"

[Al-Baqarah: 177].

Og Hans Ord, Æret og Opphøyet er Han:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦ...﴾

«Sendebudet tror på det som er åpenbart ham fra Herren, og det samme gjør de troende. Alle tror på Allah, englene Hans, bøkene Hans og budbringerne Hans. De sier: "Vi gjør ikke forskjell på noen av budbringerne..."» [Al-Baqarah: 285]

Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُۚ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٣٦﴾

«Dere som tror! Ha tro på Allah og Hans Sendebud ﷺ, og på Boken [Koranen] som Han åpenbarte for sitt Sendebud ﷺ - og på de tidligere åpenbarte Skrifter. Den som fornekter Allah, Hans engler, Hans bøker, Hans (mange) Sendebud og den Ytterste Dag, er sannelig langt på villspor».

[An-Nisa': 136]

Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧٠﴾

"«Vet du ikke at Allah kjenner alt som er i

himlene og på jorden? Det er (alt skrevet) i Boken [al-Lawh al-Mahfuz (den fullstendige nedskrevne skjebnes Bok, som er hos Allah). Det første Allah skapte var pennen, og kommanderte den så til å skrive. Den spurte: "Hva skal jeg skrive?". Allah sa: "Skriv ned alt som vil skje (helt) fram til Oppstandelsens Dag"]. Dette er lett for Allah»."

[Al-Hajj: 70].

For det andre: Bevisene fra sunnahen; blant dem er denne autentiske, kjente hadithen som ble rapportert av Muslim, i hans autentiske hadith-samling, gjennom rapporteringen til Amir al-Mu'mineen (lederen til de troende), `Umar ibn al-Khattab (måtte Allah være fornøyd med ham) at engelen Jibril spurte Profeten ﷺ om troen, så svarte han:

«الإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَاليَوْمِ الآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

«Troen (al-Iman) er tro på Allah, Hans engler, Hans Bøker, Hans Sendebud, den Ytterste Dag og al-Qadr, det gode og det dårlige»[1]. Hadith Den ble rapportert av al-Bukhari og Muslim - med en liten forskjell - gjennom Abu Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med han).

Fra disse seks grunnprinsippene utgår alt det en

[1] Rapportert av Muslim (8).

muslim er forpliktet til å tro på og ha tro på, både når det gjelder Allah og det som angår det hinsidige, samt andre ting av det usette som Allah og Hans sendebud ﷺ har berettet om.

Forklaringen av disse seks hovedprinsippene er som følger:

Det første prinsippet: Troen på Allah

Det omfatter flere ting; blant dem er: Troen på at Han er den sanne guddommen som har enerett på å bli tilbedt, fremfor alt annet, fordi Han er den som har skapt sine tjenere, den som viser gavmildhet, opprettholder deres og hele skapelsens forsyn, i det sette og det usette. Han er den som belønner den lydige av dem og den som straffer den ulydige.

Allah har skapt jinn og mennesker for denne tilbedelsen, og påbudt dem den, slik Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» (56)

«Jeg ønsker ingen forsyninger fra dem. Jeg ønsker ikke bespises av dem.» (57)

«Sannelig, Allah er den Allforsynende, den som har all styrke.» (58) [Adh-Dhariyat: 56-58].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾

«O Mennesker! Tilbe deres Herre, som skapte dere og de som var før dere, slik at dere kan bli gudfryktige.» (21)

«Han er Den som har gjort jorden til et hvilested for dere og himmelen til en bygning over dere, og sendt ned vann fra himmelen, og ved det frembrakt frukter som forsørgelse for dere. Sett derfor ikke likemenn ved siden av Allah, mens dere vet.» (22) [Al-Baqarah: 21-22].

Allah sendte Sendebud og Bøker for å klargjøre denne sannheten og kalle til den, samt advare mot det som går imot den, som Han, Æret er Han, sa:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

"«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...»." [An-Nahl: 36].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

"«Vi sendte intet Sendebud før deg,

(Muhammad ﷺ) uten at Vi innga ham (å forkynne) at det finnes ingen annen gud verdig tilbedelse utenom Meg, så tilbe Meg (Alene)!»."

[Al-Anbiya': 25].

Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝٢﴾

«Alif — Lam — Ra [disse bokstavene er et av Koranens mirakler, og kun Allah Alene kjenner deres betydning]. (Dette er) en Skrift, hvis vers er perfeksjonerte, deretter tydelig forklart av En [Allah] som er Vis, som Vet Alt; (1)"

(med budskapet:) "Tilbe ingen utenom Allah!" Sannelig! Jeg, (Muhammad ﷺ), er en advarer og et bud med godt nytt [advarer om helvetesilden til de som trosser Allah, og bærer av gode budskap om Paradiset for dem som adlyder Allah] fra Ham til Dere». (2) [Hud: 1-2].

Realiteten av denne tilbedelsen er å vie Allah, Den Opphøyde, alene i alt det som tjenerne tilber med – av bønn (duʿā'), frykt, håp, bønn (ṣalāh), faste, ofring, løfte (nadhr) og andre typer tilbedelse – på en måte preget av ydmyk underkastelse for Ham, med lengsel etter Hans belønning og ærefrykt for Hans straff, sammen med fullkommen kjærlighet til Ham og ydmykhet overfor Hans storhet.

Den som reflekterer over Den hellige Koranen, vil finne at mesteparten av den ble åpenbart om dette store grunnlaget, slik Allah Den Opphøyde sier:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

«Sannelig, Vi åpenbarte deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» (2)

«Uten tvil tilhører den rene religionen Allah. De som har tatt beskyttere utenom Ham sier: 'Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig vil Allah dømme mellom dem i det de er uenige om. Sannelig veileder Allah ikke den som er en løgner og en stor vantro.» (3) [Az-Zumar: 2-3].

Og Hans Ord, Æret og Opphøyd er Han:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23].

Og Hans Ord, den Allmektige og den Høyeste:

﴿فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ۝١٤﴾

«Så påkall Allah, med oppriktig hengivenhet i religionen for Ham alene, selv om de vantro misliker det.» [Ghafir: 14].

Slik vil den som reflekterer over Profetens sunnah også finne oppmerksomheten rettet mot dette store prinsippet, og blant dette er: det som ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim gjennom Mu'adh (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَن يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Allahs rett over Hans tjenere er at de tilber Ham Alene og ikke setter med-guder ved Hans side»[1].

Troen på Allah innebærer også troen på alt som Allah har gjort obligatorisk for Sine tjenere av de fem, ytre islamske søylene.

Disse søylene er: Å bekjenne at det er ingen guddom som tilbes i sannhet foruten Allah og at Muhammad ﷺ er Allahs Sendebud, å opprettholde Salat (bønn), å betale Zakat, å faste Ramadan og utøve Hajj for den som er i stand til det, og andre obligasjoner som har blitt pålagt i Islam.

Den viktigste og største av disse søylene er: å bekjenne at det er ingen guddom som tilbes i sannhet foruten Allah, og at Muhammad er Allahs sendebud. Denne bekjennelsen nødvendiggjør: at man har ren oppriktighet i ens tilbedelse av Allah alene og avviser tilbedelse av alt annet. Dette er betydningen til: 'la ilaha illa Allah', for dens

[1] Rapportert av al-Bukhari (2856), og Muslim (30).

betydning er – som de lærde sa, måtte Allah forbarme seg over dem: at ingen guddom har rett på å bli tilbedt foruten Allah. Basert på dette: Alt som tilbes ved siden av Allah – som mennesker, engler, djinn eller annet – er falske guddommer. Og den sanne guddommen som fortjener å bli tilbedt er Allah alene, uten noen partner, som Han sa, Æret og Opphøyd er Han:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ...﴾

«Dette er fordi Allah er Sannheten, og det de tilber utenom Ham er falskhet...» [Al-Hajj: 62].

Det ble tidligere forklart at Allah, Den Opphøyde, skapte mennesker og djinn for dette hovedprinsippet og påbød dem dette, og av den grunn sendte Han Sine Sendebud og åpenbarte Sine Bøker. Derfor må tjeneren reflektere godt over dette, slik at han kan innse hvor mye uvitenhet mange muslimer har når det kommer til dette prinsippet, til den grad at de har tilbedt andre ved siden av Allah og dedikert Hans sanne enerett til andre enn Han. Og hos Allah søker vi hjelp.

Troen på Allah innebærer også troen på at Han er skaperen av denne verdenen, ordner dens affærer, styrer den med Hans kunnskap og evne akkurat som Han vil. Han eier denne verdenen og det hinsidige. Han er den som har skapt alt, og det er ingen annen skaper eller herre enn Ham. Det er

han som har sendt sendebudene og åpenbart bøkene for å rette opp tjenerne og kalle dem til det som ligger deres frelse og rettledning i, både i dette livet og i det neste. Og at Han, Æret er Han, ikke har noen partner i noe av dette. Han, den Opphøyde, sa:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

«Allah er alle tings Skaper. Han er alle tings Wakil (Ivaretaker, Beskytter)». [Az-Zumar: 62].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٥٤﴾

«Sannelig, deres Herre er Allah, som skapte himlene og jorden på seks dager (dager/epoker). Deretter steg Han opp over Tronen. Han lar natten dekke dagen; den følger den raskt. Og solen, månen og stjernene er underlagt Hans befaling. Sannelig, skapelsen og befalingen tilhører Ham. Velsignet er Allah, Herren over alle verdener.» [Al-A'raf: 54].

Troen på Allah, Den Opphøyde, innebærer også: troen på Hans Vakre Navn og Opphøyde Egenskaper i Hans Mektige Bok, og autentisk rapportert fra den troverdige Profeten ﷺ, uten Tahrif (forvrengning av betydning), Ta'til (fornektelse av betydning), Takyif (si hvordan en viss egenskap er) og Tamthil (å påsta at Han er lik

Sin skapelse i Hans egenskaper).

﴿...لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ﴾

«...Ingenting er som Ham. Han er den Althørende, den Altseende.» [Ash-Shura: 11].

Så det er obligatorisk å ta dem som de ble nevnt, uten å gå inn i hvordan, med tro på hva de tyder på av enorme betydninger som er Allahs Egenskaper, 'Azza wa Jalla, og at det er obligatorisk å beskrive Ham, den Opphøyde, med dette på måten som passer Hans Majestet, uten å sammenligne Ham med Sin skapelse på noen som helst måte når det kommer til alle Hans egenskaper, akkurat som Han sa, Den Opphøyde: Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧٤﴾

"«Så finn ikke på likheter med Allah [sammenlikn ikke andre/annet med Allah, eller gi Ham (såkalte) med-guder]. Sannelig! Allah vet, og dere vet ikke»." [An-Nahl: 74].

Dette er troslæren til Ahl al-Sunnah wa al-Jamāʿah – følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ og deres etterfølgere i godhet – når det gjelder Allahs navn og egenskaper. Det er denne som ble overlevert av imamen Abū al-Ḥasan al-Ashʿarī (måtte Allah vise ham barmhjertighet) i boken al-Maqālāt, fra hadith-folket og Ahl al-Sunnah, og som også er blitt overlevert av andre blant folkene av kunnskap og tro.

Al-Awza'i, måtte Allah vise han nåde, sa: (az-Zuhri og Mak-hul ble spurt om versene relatert til Allahs Egenskaper, og de svarte: Ta dem akkurat som de har kommet)[1].

Al-Awza'i (måtte Allah vise ham nåde) sa også: (Vi og mange Tabi'un (generasjonen etter følgesvennene) pleide å si: Allah er over Sin Trone, og vi tror på det som har kommet i Sunnah om Allahs Egenskaper.)[2].

Al-Walid bin Muslim (måtte Allah ha barmhjertighet med ham) sa: (Malik, al-Awza'i, al-Layth ibn Sa'd og Sufyan ath-Thawri (måtte Allah vise dem nåde) ble spurt om tekstene som har blitt berettet om Allahs Egenskaper, og de alle svarte: Ta dem akkurat som de har kommet, uten å si hvordan)[3].

Da Rabi'ah ibn Abi 'Abdir-Rahman, Malik sin lærer (måtte Allah vise dem begge nåde), ble spurt om al-Istiwa, så svarte han: «Al-Istiwa er ikke ukjent og hvordan er ikke kjent. Fra Allah kommer budskapet, mens Sendebudet er pålagt å formidle

[1] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (735) og Ibn Abd al-Barr i Jami' al-'Ilm wa Fadlihi (1801), men med ordlyden ahadith i stedet for versene om Allahs Egenskaper, og ordlyden er: «Berett disse ahadith akkurat som de har kommet, og ikke diskuter dem».

[2] Rapportert av al-Bayhaqi i Al-Asma wa as-Sifat (865), og Ibn Taymiyyah autentiserte dens kjede av overleverere i Al-Hamawiyyah (s. 269), og adh-Dhahabi sa i Al-'Ard (2/223): Dens overleverere er pålitelige imamer.

[3] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (930) og al-Bayhaqi i al-Asma' wa al-Sifat (955).

budskapet, og vi er pålagt å tro.»[1] Da imam Malik (måtte Allah vise ham nåde) ble spurt om det, svarte han: «Al-Istiwa er kjent og hvordan er ukjent, og det å tro på det er obligatorisk og spørsmål om det er en innovasjon.» Så sa han til han som spurte om det: Du er en ond mann (som spør)! Og han ba om at han skulle bli ført ut (av samlingen)[2]. Dette ble også berettet av de troendes mor, Umm Salamah (måtte Allah være fornøyd med henne)[3].

Imam Abu Abd ar-Rahman ibn al-Mubarak (måtte Allahs nåde være over ham) sa: «Vi vet at vår Herre, Æret er Han, er over himlene, på Sin Trone, adskilt fra skapelsen.»[4]

Imamenes ord om dette temaet er veldig mange og det er ikke mulig å nevne alt i dette foredraget. Den som vil lese mer om dette bør gå tilbake til bøkene som lærde fra Ahlus-Sunnah har skrevet om dette, som for eksempel: "Kitab as-Sunnah" av ‘Abdullah ibn imam Ahmad, "Kitab at-Tawhid" av imam Muhammad ibn Khuzaymah, "Kitab as-Sunnah" av Abul-Qasim al-Lalika’ at-Tabari, "Kitab as-Sunnah" av Abu Bakr ibn Abi ‘Asim og svaret

[1] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (665) og al-Bayhaqi i al-Asma' wa as-Sifat (868).

[2] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (664), Abu Nu'aym i Hilyat al-Awliya' (325/6) og al-Bayhaqi i al-Asma' wa al-Sifat (867).

[3] Rapportert av al-Muzakki i al-Muzakkiyyat (29), Ibn Battah i al-Ibanah (120) og al-Lalaka'i i Sharh Usool al-I'tiqad (663).

[4] Rapportert av ad-Darimi i Ar-Radd 'ala al-Jahmiyyah (67), og al-Bayhaqi i Al-Asma' wa as-Sifat (903).

Shaykh al-Islam ibn Taymiyyah sendte til folket av byen Hama. Dette svaret han skrev inneholder mye nytte. Han forklarte i det troslæren til Ahlus-Sunnah og berettet mye av det de har sagt, samt tekstlige og logiske bevis for å bevise sannheten til hva Ahlus-Sunnah har sagt og falskheten i det deres motstandere har sagt.

Det samme gjorde han (ibn Taymiyyah) i boken som har navnet, at-Tadmuriyyah, hvor han forklarte troslæren til Ahlus-Sunnah enda mer grundig med tekstlige og logiske bevis og svar til motstanderne på en måte som gjør sannheten tydelig og som avslører falskheten for alle som leser dette med kunnskap og med god intensjon og ønske om å finne sannheten. Oppsummering: Troslæren til Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah om Navn og Egenskaper er at de bekrefter for Allah det Han har bekreftet for Seg selv i Sin Bok, eller det Hans sendebud Muhammad ﷺ har bekreftet for Ham i sin Sunnah, på en måte som ikke tilsier sammenligning med Hans skapelse, og de frigjør Ham fra likhet til Hans skapelse på en måte som er fri fra Ta'til (fornektelse av betydning). Dermed oppnådde de trygghet fra motsetninger. De handlet i samsvar med alle bevisene, takket være veiledning fra Allah, for det er Allahs måte for den som holder fast ved sannheten som Hans sendebud brakte, og som anstrenger seg fullt ut og er oppriktig for Allah i å

søke den: at Han vil veilede ham til sannheten og tydeliggjøre Hans sak, som Han sier:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَى ٱلْبَٰطِلِ فَيَدْمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

«Nei, Vi slynger sannheten mot falskheten, så den slår den i stykker, og straks er den borte.» [Al-Anbiya: 18].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾﴾

«Intet argument [til å motsi Koranen eller finne 'feil' ved den] skal de komme med, uten at Vi gir deg Sannheten [som tilbakeviser det (de argumenterer med)] og den beste forklaring». [Al-Furqan: 33].

Når det gjelder den som går imot Ahlus-Sunnah i det de tror på, om Allahs Navn og Egenskaper, så vil han uten tvil ende opp med å gå imot de tekstlige og logiske bevisene og motsi seg selv på en tydelig måte i det han bekrefter og avkrefter. Al-Hafidh ibn Kathir nevnte (måtte Allah vise ham nåde) i sin kjente Tafsir noen gode ord om dette emnet, og dette var da han snakket om Allahs ord, 'Azza wa Jalla:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ...﴾

«Sannelig, deres Herre er Allah, som skapte himlene og jorden på seks dager (dager/epoker). Deretter steg Han opp over Tronen...» [Al-A'raf: 54].

Det er passende å sitere her for dens nytte, så han (måtte Allah ha barmhjertighet med han) sa følgende:

"(Folk har i dette temaet svært mange uttalelser, og dette er ikke stedet for å utbre dem. Vi følger i dette spørsmålet veien til de rettskafne salaf: Malik, al-Awza'i, ath-Thawri, al-Layth ibn Sa'd, ash-Shafi'i, Ahmad ibn Hanbal, Ishaq ibn Rahawayh og andre fra muslimenes imamer, tidligere og senere. Denne veien er: å la tekstene passere slik de er kommet, uten å spørre om hvordan (takyif), uten liknelse (tashbih), og uten fornektelse (ta'til). Det som i utgangspunktet forstås i sinnene til dem som gjør liknelse, er utelukket fra Allah, for Allah ligner ikke noe av Sin skapning, og"

﴿...لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ﴾

«... Ingenting er som Ham. Han er Den Althørende, Den Altseende», [Ash-Shura: 11]. Men saken er som de lærde har sagt, - blant dem, Nu'aym Ibn Hammad al-Khuzaa'i, læreren til al-Bukhari, som sa: (Den som sammenligner Allah med Sin skapelse, har begått vantro, og den som nekter det Allah har beskrevet om seg selv, har også begått vantro)[1], Det finnes ingen likhet eller

[1] Dette ble rapportert av Adh-Dhahabi i Al-Uluww (464), og Al-Albani sa i Mukhtasar Al-Uluww (s. 184): Og dette er en autentisk kjede av overleverere, dens overleverere er pålitelige og velkjente.

sammenligning i det Allah har beskrevet om seg selv eller Hans sendebud har beskrevet om Ham. Den som bekrefter for Allah det som har kommet i de klare versene og autentiske hadithene, på en måte som er verdig Hans majestet og avviser mangler fra Allah, har fulgt veien til veiledning[1]. Her ender ordene til Ibn Kathir (måtte Allah være barmhjertig med ham).

Troen på Allah innebærer også overbevisningen om at tro (Iman) består av ord og handling; den øker ved lydighet og minsker ved ulydighet. Det er ikke tillatt å erklære noen muslim for vantro (gjøre takfir) på grunn av synder som faller utenom polyteisme (shirk) eller vantro (kufr) – slik som samleie utenfor ekteskap (zina), tyveri, rentehandel, inntak av rusmidler, ulydighet mot foreldre eller andre store synder – så lenge vedkommende ikke anser disse handlingene som tillatte (istihlal). Dette er i samsvar med Allahs ord, Æret og opphøyet være Han:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ...﴾

«Allah tilgir ikke at noe likestilles med Ham (i tilbedelse), men Han tilgir den Han vil det som er mindre (alvorlig) enn dette...» [An-Nisa': 48]. Ettersom det er fastslått i mutawatir-hadithene fra Allahs sendebud ﷺ, deriblant at han sa:

[1] Tafsir Ibn Kathir (3/426, 427).

«إِنَّ اللهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

«Sannelig, Allah skal hente ut fra Ilden enhver som har tro i hjertet tilsvarende vekten av et lite frø.»[1]

Det andre grunnprinsippet: Troen på englene.

Det innebærer to ting: Det første: Troen på englene generelt; og det er ved at vi tror på at Allah har engler som Han har skapt for å adlyde Ham og Han har beskrevet dem som:

﴿وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٧ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ ٢٨﴾

«Og de sier: 'Den Barmhjertige har tatt seg en sønn.' Ære være Ham! Tvert imot, de er ærede tjenere.»

«De går ikke foran Ham i tale, og de handler etter Hans befaling.»

«Han vet hva som er foran dem og hva som er bak dem, og de går ikke i forbønn unntatt for den Han er fornøyd med, og de er fylt av ærefrykt for Ham.». [Al-Anbiya': 26-28].

Englene er av mange typer. Blant dem er de som

[1] Rapportert av al-Bukhari (22), fra hadithen til Abu Sa'id al-Khudri, måtte Allah være tilfreds med ham

har oppgaven å bære Tronen, noen vokter Paradiset og Helvete og noen skriver ned hva Allahs tjenere gjør. Det andre: Troen på englene på en spesifikk måte; og det er ved at vi tror på de som Allah og Hans Sendebud har nevnt med navn, som Jibril som er betrodd med åpenbaringen, Mikai'l som er betrodd med regnet, og Malik som vokter Helvete. Og Israfil som er betrodd med å blåse i hornet. Som de er nevnt i autentiske hadither, deriblant: det som er fastslått i Sahih fra Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne), at Profeten ﷺ sa:

«خُلِقَتِ الـمَلَائِكَةُ مِن نُورٍ، وَخُلِقَ الجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُم».

«Englene ble skapt av lys, jinn ble skapt av en flamme av ild, og Adam ble skapt av det som er beskrevet for dere».[1] Dette er rapportert av Muslim i hans autentiske samling.

Det tredje grunnlaget: Troen på bøkene, og det innebærer også to ting:

Det første: Troen på bøkene generelt; og dette ved at Allah har åpenbart bøker til Sine profeter og sendebud for å klargjøre Hans rett og kalle til den, slik Han, Den Opphøyde, har sagt:

[1] Rapportert av Muslim (2996), fra en hadith av Aisha, måtte Allah være fornøyd med henne.

﴿لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلۡقِسۡطِ...﴾

«Vi har visselig sendt våre Sendebud med klare bevis [mirakler, utvetydige tegn], og åpenbart for dem Skriften og al-Mizan (likevekten, balansen), slik at menneskene kan utøve rettferd [som er i overensstemmelse med Profetenes veiledelse og det Allah har åpenbart for dem]...». [Al-Hadid: 25]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ...﴾

«Menneskene utgjorde en gang ett samfunn [de ti første generasjoner/århundre mellom Adam og Nuh hadde samme veiledelse], (men da det oppsto splittelser) sendte Allah Profetene med gode budskap og med advarsler, og med dem (sendte Han) åpenbaringen med Sannheten, for å avgjøre i de spørsmål det var uenighet om...»

[Al-Baqarah: 213].

Det andre: Troen på bøkene i detalj. Dette innebærer at vi tror på det Allah har nevnt ved navn av skriftene, slik som at-Tawrah, al-Injil (bibelen), az-Zabur og al-Qur'an.

Vi tror at al-Qur'an er den beste av dem og den siste av dem. Den er den som har overoppsyn over dem og stadfester det som er sant i dem.

Hele ummah er pålagt å følge den og å dømme etter den, sammen med det som autentisk er overlevert i sunnah fra Allahs sendebud ﷺ.

Dette fordi Allah, Æret og Opphøyet er Han, sendte Muhammad ﷺ som sendebud til begge skapninger – mennesker og jinner – og åpenbarte Qur'anen til ham for at han skulle dømme med den mellom dem.

Han gjorde den til en helbredelse for det som er i brystene, en forklaring på alle ting, en rettledning og en barmhjertighet for de troende, slik Den Opphøyde har sagt:

﴿وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُواْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴿١٥٥﴾﴾

«Og denne (Koranen) er en velsignet Skrift som Vi har åpenbart, så følg den og frykt Allah, at Nåde skal bli dere til del». [Al-An'am: 155]. Og Han, Æret er Han, sa:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

«...Og Vi åpenbarte deg al-Kitab (Boken, Skriften), som forklarer alt; en veiledning, nåde og gode nyheter for dem som har underkastet seg (Allahs Vilje)». [An-Nahl: 89]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ

بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ١٥٨﴾

«Si (O Muhammad ﷺ):

'Å mennesker! Jeg er sannelig Allahs sendebud til dere alle – Han som herredømmet over himlene og jorden tilhører.

Det finnes ingen guddom verdig tilbedelse unntatt Ham. Han gir liv og Han tar liv.

Tro derfor på Allah og Hans sendebud, den ummī-profeten som verken kunne lese eller skrive, som tror på Allah og Hans ord. Følg ham, slik at dere kan bli rettledet.'» [Al-A'raf: 158]. Og versene om dette er mange.

Det fjerde fundamentet: Troen på sendebudene

Det innebærer også to ting: Det første: Troen på sendebudene i sin helhet; det vil si at vi tror at Allah, opphøyet og æret er Han, har sendt sendebud til sine tjenere som bringere av gode budskap og som advarere, og som kaller til sannheten. Den som svarer dem, oppnår lykke, og den som går imot dem, vender tilbake med nederlag og anger. Den siste og beste av dem er vår profet Muhammad ibn ‘Abdullah ﷺ, slik Allah, opphøyet er Han, har sagt:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i

øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...». [An-Nahl: 36]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِ...﴾

"«Sendebud med det glade budskap [for dem som adlyder], så vel som med advarsler [for dem som trosser Hans påbud] - for at menneskene etter (å ha hørt) Sendebudene, ikke skal ha noe argument overfor Allah...»." [An-Nisa': 165]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

«Muhammad var ikke far til noen av mennene deres, men han var Allahs sendebud og den siste av profetene...» [Al-Ahzab: 40].

Det andre: Troen på sendebudene i detalj; det vil si at vi tror på en detaljert og spesifikk måte på dem som Allah har navngitt blant dem, eller som det er bekreftet fra Allahs sendebud ﷺ at han har navngitt; slik som Nuh, Hud, Salih, Ibrahim og andre. Måtte Allahs fred og velsignelser være over dem, deres familier og deres følgere.

Det femte fundamentet: Troen på den siste dagen

Det innebærer:

Troen på alt det Allah og Hans Sendebud ﷺ har informert om angående det som skjer etter døden, slik som prøvelsen i graven, dens straff og dens velsignelser, og det som skjer på oppstandelsens dag av redsler og trengsler, broen (as-Sirat), vektskålen (al-Mizan), regnskapet, gjengjeldelsen og utdelingen av rullene (bøkene) blant menneskene; hvorav noen mottar sin bok i høyre hånd, mens andre mottar sin bok i venstre hånd eller bak ryggen.

Dette inkluderer også troen på al-Hawd al-Mawrud, dammen til vår profet Muhammad ﷺ som man skal drikke fra, og troen på paradiset og ilden. Det inkluderer også at de troende skal se sin Herre, Æret og Opphøyd er Han, og at Han skal tale til dem, samt andre ting som er nevnt i Koranen og den autentiske Sunnah fra Allahs Sendebud ﷺ. Tjeneren må tro på alt dette og bekrefte det på den måten Allah og Hans Sendebud ﷺ har forklart.

Det sjette fundamentet: Troen på Qadr

Dette innebærer å tro på fire ting:

Det første er: Troen på at Allah, Æret og Opphøyd er Han, har hatt kunnskap om alt som har vært og alt som vil skje. Han kjenner til sine tjeneres tilstander, deres livsopphold, deres levetid, deres handlinger og andre ting av deres saker. Så ingenting av dette er skjult for Ham, Æret og Opphøyd er Han, slik Han selv har sagt:

﴿...وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ﴾

«... og vit at Allah vet om alt.» [Al-Baqarah: 231]. Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿...لِتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا﴾

«... For at dere skal vite at Allah har makt over alle ting, og at Allah omfatter alt med Sin kunnskap.». [At-Talaq: 12].

Den andre er: Troen på at Allah har skrevet alt Han har forutbestemt og fastsatt, slik Han, Æret og Opphøyd er Han, har sagt:

﴿قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظُۢ ۝٤﴾

«Sannelig! Vi vet allerede hva jorden konsumerer av dem [av deres kjøtt, hud, hår og bein]. Hos Oss finnes en oppsummerende Bok [Boken (al-Lawh al-Mahfudh) som inneholder alle tings skjebne, hvor alt står skrevet ned]». [Qaf: 4] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ فِيٓ إِمَامٖ مُّبِينٖ﴾

«... Og hver ting har Vi nøye registrert i en tydelig bok.». [Yasin: 12]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ۝٧٠﴾

«Vet du ikke at Allah kjenner alt som er i himlene og på jorden? Det er (alt skrevet) i Boken

[al-Lawh al-Mahfuz (den fullstendige nedskrevne skjebnes Bok, som er hos Allah). Det første Allah skapte var pennen, og kommanderte den så til å skrive. Den spurte: "Hva skal jeg skrive?". Allah sa: "Skriv ned alt som vil skje (helt) fram til Oppstandelsens Dag"]. Dette er lett for Allah».

[Al-Hajj: 70].

Den tredje er: Troen på Allahs ufravikelige vilje, Den Opphøyde; det Han vil skjer, og det Han ikke vil skjer ikke, slik Han, Æret er Han, Den Opphøyde, har sagt:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ﴾

«...Sannelig! Allah gjør det Han vil». [Al-Hajj: 18]. Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٨٢﴾

«Sannelig, Hans Befaling når Han Bestemmer noe er bare at Han sier til det: "Bli til" og det er til». [Yasin: 82]. Og Han, Æret er Han, sa:

﴿وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٩﴾

«og dere ønsker ikke annet enn det Allah, verdens Herre, vil.» [At-Takwir: 29].

Den fjerde er: Troen på at Allah har skapt alle eksisterende ting; det finnes ingen skaper utenom Ham, og ingen Herre ved siden av Ham, slik Han, Æret er Han, har sagt:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

«Allah er alle tings Skaper. Han er alle tings Wakil (Ivaretaker, Beskytter)». [Az-Zumar: 62]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ هَلۡ مِنۡ خَٰلِقٍ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣﴾

«Å mennesker! Husk Allahs gunst over dere.

Finnes det noen annen skaper enn Allah som forsørger dere fra himmelen og jorden?

Det finnes ingen guddom verdig tilbedelse utenom Ham.

Hvordan kan dere da bli vendt bort?» [Fatir: 3].

Troen på skjebnen (al-Qadr) omfatter troen på alle disse fire tingene, slik det er overbevisningen til Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah, i motsetning til de innovatørene (Ahlul-Bida') som har benektet deler av dette.

Blant de viktige aspektene i den korrekte troslæren som Ahlus-Sunnah tror på, er: kjærlighet for Allahs skyld og hat for Allahs skyld, samt lojalitet for Allahs skyld og fiendskap for Allahs skyld. Dette er: troen på al-Wala' wal-Bara', og den er en del av troen på Allah, den Opphøyde.

Den troende elsker de troende og viser dem lojalitet, og han hater de vantro og viser dem fiendskap. De fremste blant de troende i denne

ummah er følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ – slik det er fastslått hos Ahl as-Sunnah wa al-Jamā'ah –; de elsker dem og viser dem lojalitet, og de tror at de er de beste blant menneskene etter profetene, i henhold til Profetens ﷺ utsagn:

«خَيْرُ القُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُم».

«De beste av generasjonene er min generasjon, deretter de som kommer etter dem, og deretter de som kommer etter dem.»[1] Det er enighet om dens autentisitet (rapportert av al-Bukhari og Muslim).

De tror at den beste blant dem er Abu Bakr as-Siddiq, deretter 'Umar al-Faruq, deretter 'Uthman Dhu an-Nurayn, og deretter 'Ali al-Murtada – måtte Allah være fornøyd med dem alle. Deretter, etter dem, kommer resten av de ti (som ble lovet Paradiset), og deretter resten av følgesvennene – måtte Allah være fornøyd med dem alle.

De avstår fra det som oppstod mellom dem – det vil si følgesvennene – og de mener at de i dette var mujtahider (utøvere av selvstendig juridisk vurdering): den som hadde rett, får to belønninger, og den som tok feil, får én belønning.

De elsker de troende blant Ahl al-Bayt (familien) til Allahs Sendebud ﷺ og viser dem lojalitet. De viser også lojalitet overfor hustruene til Allahs Sendebud

[1] Rapportert av al-Bukhari (3651), og Muslim (2533), fra en hadith av Abdullah bin Mas'ud, måtte Allah være fornøyd med ham.

ﷺ – de troendes mødre – og ber om Allahs velbehag over dem alle. De tar avstand fra metoden til ar-rawāfiḍ (shīʿa), som hater følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ, forbanner dem og overdriver i synet på Ahl al-Bayt ved å opphøye dem over den posisjonen Allah, Den Allmektige og Opphøyde, har gitt dem. De tar også avstand fra metoden til an-nawāṣib, som krenker Ahl al-Bayt med ord eller handling.

Alt dette vi har nevnt er i sin helhet en del av den korrekte troslæren som Allah sendte sitt Sendebud Muhammad ﷺ med. Dette er den troslæren man er forpliktet til å tro på, holde fast ved, stå fast ved og vokte seg mot alt som strider imot den. Dette er troslæren til 'den frelste gruppen' (al-Firqah al-Naajiyah), Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah, som Profeten ﷺ omtalte da han sa:

«لَا تَـزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

«En gruppe fra min ummah skal fortsette å følge sannheten og være fremtredende; de vil ikke bli skadet av dem som svikter dem, helt til Allahs befaling kommer, og de vil forbli slik».[1], Og i en beretning:

[1] Det ble rapportert av Muslim (1920), fra hadithen til Thawban, måtte Allah være tilfreds med ham.

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

«En gruppe fra min ummah skal fortsette å følge sannheten og seire»[1] Og Han ﷺ sa:

«افْتَرَقَتِ اليَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

«Jødene delte seg i syttien grupper, og de kristne delte seg i syttito grupper. Denne ummah skal dele seg i syttitre grupper; alle skal i Ilden, unntatt én.» Følgesvennene spurte: «Hvem er denne ene gruppen, o Allahs Sendebud?» Han svarte: «De som følger det jeg og mine følgesvenner følger i dag».[2]

Troslærer som er i strid med den korrekte troslæren

De som har avveket fra denne troslæren og følger dens motsetning, er mange grupper. Blant dem er de som tilber avguder og idoler, engler, de rettskafne (awliyā'), jinner, trær, steiner og andre ting. Disse fulgte ikke sendebudenes kall, men gikk imot dem og viste motstand, slik Quraish og andre arabiske stammer gjorde mot vår profet

[1] Rapportert av Ibn Majah (3952), fra hadithen til Thawban, måtte Allah være tilfreds med ham, og autentisert av Ibn Hibban (6714), og al-Hakim (8653).

[2] Rapportert av At-Tirmidhi (2641), fra hadithen til Abdullah bin Amr, måtte Allah være tilfreds med ham, og al-Munawi sa i Fayd al-Qadir (5/347): "I den er Abdul Rahman bin Ziyad al-Afriqi, adh-Dhahabi sa: De erklærte ham svak", og al-Albani autentiserte den i Sahih al-Jami (5343).

Muhammad (ﷺ). De pleide å be sine avguder om å oppfylle behov, helbrede syke og gi seier over fiender, og de slaktet og ga løfter (nadhr) til dem. Da Allahs sendebud (ﷺ) forbød dem dette og befalte dem å vie tilbedelsen til Allah alene, ble de forbauset, benektet det og sa:

﴿أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ۝٥﴾

«Har han gjort (alle) guddommene til Ên gud? Dette er sannelig en merkverdig sak!». [Sad: 5].

Profeten ﷺ fortsatte å kalle dem til Allah og advare dem mot avgudsdyrkelse (shirk), samtidig som han forklarte dem sannheten i det han kalte dem til, helt til Allah veiledet dem Han ville. Deretter gikk de inn i Allahs religion i store flokker. Slik seiret Allahs religion over alle andre religioner, etter en kontinuerlig kall og langvarig innsats fra Allahs sendebud ﷺ, hans følgesvenner – måtte Allah være fornøyd med dem – og dem som fulgte dem på beste vis. Siden endret forholdene seg, og uvitenhet overmannet majoriteten av skapningen. Dette førte til at de fleste vendte tilbake til uvitenhetens religion (jahiliyyah) ved å overdrive i sin ære for profeter og rettskafne, påkalle dem, søke deres hjelp og andre former for avgudsdyrkelse. De forstod ikke betydningen av 'det finnes ingen guddom verdig tilbedelse unntatt Allah' (La ilaha illa Allah) slik de vantro araberne hadde forstått

dens betydning. Allah er den vi søker hjelp hos.

Denne avgudsdyrkelsen (shirk) har fortsatt å spre seg blant folk helt frem til vår tid, som følge av utbredt uvitenhet og den lange tiden som har gått siden profetens tid.

Argumentene til disse senere generasjonene er de samme som argumentene til de første, nemlig deres utsagn:

﴿...هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

«...Disse er våre mellomledd i forbønn hos Allah!...» [Yunus: 18], Og deres ord:

﴿...مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

«...Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere [de ber (de falske guddommene) gå i forbønn for dem til Allah. Allah hater og forbyr slike skikker som flergudsdyrkerne har funnet på] Allah!...» [Az-Zumar: 3] Allah har tilbakevist denne misoppfatningen, og klargjort at den som tilber andre enn Ham, uansett hvem det måtte være, har begått shirk og vantro overfor Ham, som Han, den Opphøyde, sa:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

«De tilber i tillegg til Allah slikt som hverken kan skade eller gagne dem, og sier: "Disse er våre mellomledd i forbønn hos Allah!"...». [Yunus: 18]. Så

svarte Allah, Æret er Han, dem med Sine Ord:

﴿قُلْ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

"«Si (til dem): "Vil dere fortelle Allah noe Han ikke vet om i himlene og på jorden?" (Høyt) Æret og Opphøyd er Han over alt de tilskriver (Ham) av partnere»." [Yunus: 18].

Allah, Den Opphøyde, har i dette verset klargjort at tilbedelse av andre enn Ham – enten det er profeter, rettskafne eller andre – er den største formen for polyteisme (shirk akbar), selv om de som utfører det kaller det for noe annet. Den Opphøyde har sagt:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ...﴾

«...De som tar (seg) andre Auliya (allierte, støttespillere) enn Ham, (sier): "Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere [de ber (de falske guddommene) gå i forbønn for dem til Allah. Allah hater og forbyr slike skikker som flergudsdyrkerne har funnet på] Allah!"...» [Az-Zumar: 3]. Deretter svarte Allah Den Opphøyde dem med Sine Ord:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَٰذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"«...Allah skal sannelig dømme mellom dem i det de er uenige om [på Oppstandelsens Dag]. Allah

leder ikke den som er en løgner og fornekter av troen»." [Az-Zumar: 3].

Så Han, Æret er Han, har klargjort at deres tilbedelse av andre enn Ham gjennom påkallelse, frykt, håp og lignende, er vantro overfor Ham. Han har også tilbakevist deres påstand om at deres guddommer bringer dem nærmere Ham.

Blant de vantro troslærene som strider imot den korrekte troslæren, og som strider mot det sendebudene kom med, er det ateistene i vår tid tror på. Dette gjelder følgerne av Marx, Lenin og andre forkjempere for ateisme og vantro, enten de kaller det sosialisme, kommunisme, baathisme eller andre navn. Blant fundamentene til disse ateistene er at det ikke finnes noe Gud, og at livet kun er materie.

Blant deres fundamenter er fornektelse av oppstandelsen, fornektelse av paradiset og helvetet, og vantro på alle religioner. Enhver som ser i deres bøker og studerer det de står for, vil vite dette med sikkerhet. Det er ingen tvil om at denne troslæren står i motsetning til alle de himmelske religionene, og fører sine følgere til de verste konsekvenser i både denne verden og i det hinsidige.

Blant de troslærerne som er i strid med sannheten, er det som noen sufier tror på: at enkelte av dem de kaller de rettskafne (awliyā'),

deltar med Allah i styringen og rår over verdens anliggender. De kaller dem al-Aqṭāb, al-Awtād, al-Aghwāth og andre navn som de har oppfunnet for sine guddommer.

Dette er shirk i herredømmet (rubūbiyyah), og det er blant de mest avskyelige formene for shirk mot Allah, Den Opphøyde.

Den som reflekterer over avgudsdyrkelsen til de tidligere blant folket i uvitenhetens tid (jahiliyyah) og sammenligner den med den utbredte avgudsdyrkelsen blant de som kom senere, vil finne at avgudsdyrkelsen til de som kom senere er større og mer alvorlig, og forklaringen på dette er som følger: At de arabiske vantro i uvitenhetens tid (jahiliyyah) var kjennetegnet av to ting: Det første punktet: At de ikke satte med-guder i herredømmet (ar-rububiyyah), men at deres flerguderi lå i tilbedelsen; for de anerkjente at herredømmet (ar-rububiyyah) tilhørte Allah, Den Mektige og Majestetiske, alene, slik Han, Æret og Opphøyd er Han, har sagt:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

«Og spør du dem hvem som skapte dem, (Muhammad ﷺ), svarer de visselig: "Allah"...» [Az-Zukhruf: 87]. Og Allah den Allmektige sa:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ

ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُۚ فَقُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ٣١﴾

«Si (til dem, Muhammad ﷺ): "Hvem er det som forsørger dere fra himmelen og jorden [lar regnet gro og grøden gro]? Hvem eier (kontroll over) hørsel og syn? Hvem frambringer det levende fra det døde og det døde fra det levende? Hvem er det som har kontroll over alle ting?" De vil svare: "(Det er) Allah!" Si: "Vil dere da ikke frykte Allah?"». [Yunus: 31]. Versene om dette er svært mange.

Det andre er at deres avgudsdyrkelse i tilbedelse ikke var vedvarende. Den fant kun sted i tider med medgang, men i tider med nød viet de tilbedelsen til Allah alene, slik Allah, Den opphøyde, har sagt:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ٦٥﴾

«Og når de går om bord i en båt, ber de til Allah, i religiøs oppriktighet overfor Ham. Men når Han bringer dem trygt til land, tilber de også andre (enn Ham)». [Al-'Ankabut: 65].

Når det gjelder de senere avgudsdyrkerne, så har de lagt til ting fra to vinkler: Første aspekt: Shirk hos noen av dem i herredømmet (ar-rububiyyah). Den andre vinkelen: De har praktisert avgudsdyrkelse i både medgang og motgang. Dette er tydelig for enhver som har vært i kontakt med

dem og observert deres tilstander, og sett hva de foretar seg ved gravene til al-Husayn, al-Badawi og andre i Egypt; ved graven til al-'Aydarus i Aden, al-Hadi i Jemen, Ibn 'Arabi i Syria og Shaykh 'Abdul-Qadir al-Jaylani i Irak. Dette gjelder også andre kjente graver der folk har utvist ekstremisme og rettet mye av det som rettmessig tilhører Allah ﷻ mot disse. Det er få som irettesetter dem eller forklarer dem den sanne monoteismen (Tawhid) som Allah sendte sin Profet Muhammad ﷺ med, og sendebudene før ham. Sannelig tilhører vi Allah, og til Ham skal vi vende tilbake.

Også blant de troslærene som går imot den korrekte troslæren når det gjelder Allahs Navn og Egenskaper, er troslærene til folket av innovasjon som Jahmiyyah, Mu'tazilah og dem som fulgte deres vei i å fornekte Allahs egenskaper, i å frata Allah de fullkomne egenskapene som har blitt nevnt for Ham, og i å beskrive Ham med egenskaper som tilhører det ikke-eksisterende, livløse og umulige. Langt opphøyd er Allah over det de sier.

Dette omfatter også: dem som fornektet noen egenskaper og bekreftet andre; slik som troen til 'Ashaa'irah. For disse medfører det de bekrefter av egenskaper det samme som de flyktet fra når det gjelder de egenskapene de fornektet og mistolket bevisene for. Dermed motsa de tekstlige og fornuftige bevis og havnet i en tydelig

selvmotsigelse.

Når det gjelder Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah, så bekrefter de for Allah det Han har bekreftet for Seg selv og det Hans sendebud Muhammad ﷺ har bekreftet for Ham av navn og egenskaper, på en måte som passer Hans fullkommenhet. De frigjør Ham fra likhet til Hans skapelse, uten å falle i fornektelse. De følger også alle bevisene uten å forvrenge og fornekte. Dermed ble de reddet fra å falle i selvmotsigelsen som andre har falt i, som tidligere nevnt.

Dette er veien som redder og leder til lykke i dette livet og i det neste. Det er den rette veien som de første i denne Ummah og dens imamer fulgte. De siste av denne Ummah vil ikke bli rettet bortsett fra med det som rettet de første, som er å følge Koranen og sunnah, og unnlate det som går imot dem. Vi ber Allah, Æret og Opphøyd er Han, om at Han leder nasjonen tilbake til rette vei, og at Han lar rettlederne bli mange i den. Måtte Han gi suksess til dens ledere og lærde i deres kamp mot avgudsdyrkelsen (shirk), slik at de kan utrydde det og advare mot dens årsaker... Sannelig, Han er Den Hørende, Den Nære. Allah er den som gir suksess, og Han er tilstrekkelig for oss og den beste å sette sin lit til, og det finnes ingen makt eller styrke unntatt ved Ham. Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud, vår profet

Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

Fremleggelse av bevisene for dommen over den som søker hjelp hos andre enn Allah

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken tar for seg dommen om å søke hjelp hos andre enn Allah, og bekrefter at påkallelse og bønn om hjelp må rettes til Allah alene. Den påpeker at det å vende seg til andre enn Allah i tilbedelse eller påkallelse anses som polyteisme (shirk), og klargjør noen tilfeller der enkelte kanskje tror at de søker hjelp hos Allahs venner eller Profeten ﷺ, til tross for at denne handlingen strider mot monoteismen (tawhid), som er religionens grunnlag.

***

no397v5.0 - 22/05/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-446-6